

Sygn. akt II Cz 1369/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym

Przewodniczący: SSO Mariola Wojtkiewicz (spr.)

Sędziowie: SO Dorota Gamrat-Kubeczak

SO Marzenna Ernest

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2014 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzycieli **Banku (...) Spółki Akcyjnej w W., (...) w M., J. N. i D. N., (...) w W. Oddział w S.(...) w M.**

o egzekucję z nieruchomości gruntowej, położonej w O., gmina D., stanowiącej działkę ewidencyjną nr (...), dla której Wydział Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w (...) prowadzi księgę wieczystą KW nr (...)

przy udziale dłużnika **B. P.**, wierzyciela hipotecznego **(...) w S.**, nabywcy licytacyjnego **I. B.**

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 14 sierpnia 2013 r., w sprawie I Co 1747/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Marzenna Ernest SSO Mariola Wojtkiewicz SSO Dorota Gamrat-Kubeczak

Sygn. akt II Cz 1369/13

UZASADNIENIE

Postanowienie z dnia 14 sierpnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Myśliborzu w sprawie o sygn. akt I Co 1747/12 przysądził własność nieruchomości gruntowej stanowiącej działkę numer (...) o powierzchni 1,0000 ha, położonej we wsi O., gmina D., dla której Wydział Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w (...) prowadził KW (...) na rzecz I. B. za cenę 10.500 złotych, która została zapłacona gotówką (pkt I); postanowił, iż dłużnik ma obowiązek wydania nieruchomości nabywcy (pkt II).

W uzasadnieniu Sąd I instancji wskazał, iż zgodnie z art. 998 § 1 k.p.c. po uprawomocnieniu się przybicia i wykonaniu przez nabywcę warunków licytacyjnych lub postanowieniu o ustaleniu ceny nabycia i wpłaceniu całej ceny przez Skarb Państwa wydaje postanowienie o przyznaniu własności. W świetle powyższego zważył, iż postanowienie o przybicciu uprawomocniło się z dniem 29 czerwca 2013 r. a nabywca I. B. wykonała warunki licytacji, uiszczając całą cenę gotówką.

Wobec powyższego na podstawie art. 988 § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł dłużnik zaskarżając je w całości oraz wnosząc o jego uchylenie.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, iż postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego, w zakresie jakim zmierzało do sprzedaży nieruchomości gruntowej stanowiącej działkę nr (...) położonej we wsi O., prowadzone było z naruszeniem przepisów prawa. Wskazał, iż zaniechano prawidłowego zawiadomienia go o planowanych czynnościach opisu i oszacowania nieruchomości, jak również nie zawiadomiono go o terminie samej licytacji. Skarżący podkreślił, że z przesłanego dłużnikowi pisma komornika z dnia 25.03.2013 r. wynika, iż zaplanowana na dzień 16.04.2013 r. czynność opisu i oszacowanie miała dotyczyć nieruchomości położonej w D. przy ul. (...), a nie nieruchomości położonej we wsi O..

Niezależnie od powyższego podniósł, iż przysądzenie własności nieruchomości rzecz I. B. sprzeczne jest z zadami współzycia społecznego, bowiem przedmiotowy grunt w okresie letnim stanowił zaplecze jego bytu żywieniowego. Wskazał on przy tym na swoją trudną sytuację rodzinną, zdrowotną i materialną.

Wskazując na powyższe wniósł jak na wstępie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużnika nie mogło doprowadzić do zmiany zaskarżonego orzeczenia.

Przepis art. 998 § 1 k.p.c. stanowi, że po uprawomocnieniu się przybicia i wykonaniu przez nabywcę warunków licytacyjnych lub postanowienia o ustaleniu ceny nabycia i wpłaceniu całej ceny przez Skarb Państwa sąd wydaje postanowienie o przysądzeniu własności. Jak wynika z cytowanego przepisu przysądzenie własności musi być poprzedzone badaniem czy postanowienie o przybiciu jest prawomocne, a nadto czy nabywca prawidłowo i w terminie wykonał warunki licytacyjne.

Postanowienie o przybiciu zostało wydane na posiedzeniu jawnym, po przeprowadzeniu licytacji, która miała miejsce dnia 21 czerwca 2013r. Termin do wniesienia zażalenia na postanowienie wydane i ogłoszone na posiedzeniu jawnym wyznacza przepis art. 394 § 2 k.p.c., który ma zastosowanie w postępowaniu egzekucyjnym za sprawą przepisu art. 13 § 2 k.p.c. Termin do wniesienia zażalenia na postanowienie ogłoszone na posiedzeniu jawnym liczy się od ogłoszenia postanowienia. Jest to termin ustawowy, jeden dla wszystkich uczestników egzekucji z nieruchomości, niezależnie od tego czy byli prawidłowo zawiadomieni o terminie posiedzenia, czy też nie - upływał z dniem 28 czerwca 2013r. Z akt sprawy wynika, że w tym terminie wierzyciele, dłużnik jak również nabywca nie złożyli ani wniosku o uzasadnienie postanowienia, ani też nie wywiedli zażalenia. Postanowienie o przybiciu jest zatem prawomocne od dnia 29 czerwca 2013r.

Nabywca licytacyjny, postanowieniem z dnia 18 lipca 2013r., został wezwany do uiszczenia reszty ceny nabycia - 9 100 złotych, w terminie dwóch tygodni. Postanowienie doręczono nabywcy dnia 23 lipca 2013r.. Już dnia 24 lipca 2013r. I. B. uiściła resztę ceny nabycia. Wykonała zatem w terminie warunki licytacyjne.

Z powyższego wynika, że zostały spełnione przesłanki uprawniające Sąd do wydania postanowienia o przysądzeniu własności.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych w zażaleniu Sąd II instancji wskazuje, iż przepis art. 998 § 2 k.p.c., dopuszczający zażalenie na postanowienie co do przysądzenia własności, ogranicza podstawy zażalenia. Skarżący nie może powoływać się na uchybienia sprzed uprawomocnienia się przybicia i skutecznie podnosić, że nie został powiadomiony o terminie opisu i oszacowania oraz terminie licytacji. Przedstawiona interpretacja przepisu art. 998 § 2 k.p.c. jest ugruntowana w orzecznictwie. Taką wykładnię zastosował również Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia (...)wydanym w sprawie (...), stwierdzając, iż z punktu widzenia procesowego przedmiot merytorycznego badania sądu w fazie postępowania egzekucyjnego, którym jest przysądzenie własności nieruchomości, jest ograniczony do przesłanek objętych art. 998 § 1 k.p.c. Kontrola sądu sprowadza się więc do stwierdzenia, czy postanowienie o przybiciu lub ustaleniu ceny nabycia jest prawomocne i czy zostały wykonane warunki licytacyjne, albo też wpłacona

została cała cena kupna przez (...). Poza tak określonym zakresem rozpoznania sprawy pozostaje ocena prawidłowości postępowania egzekucyjnego w poprzednich etapach i jego ewentualnych uchybień, które z chwilą uprawomocnienia się postanowienia o przybiciu ulegają prekluzji”.

W świetle treści przepisu art. 998 § 1 k.p.c., na obecnym etapie egzekucji z nieruchomości, zupełnie nie mają znaczenia podnoszone przez skarżącego zarzuty o braku zawiadomienia go o terminie opisu i oszacowania oraz o terminie licytacji. Zarzuty te dotyczą etapu sprzed uprawomocnienia się przybicia. Pozostają zatem poza kognicją sądu, rozpoznającego zażalenie na postanowienie o przysądzeniu nieruchomości.

Już tylko dla porządku, na marginesie Sąd Okręgowy wskazuje, że dłużnik został skutecznie zawiadomiony zarówno o terminie opisu i oszacowania nieruchomości, jak również o terminie licytacji, o czym świadczą załączone do akt egzekucyjnych zwrotne potwierdzenia odbioru (k. 33 i 58 akt egzekucyjnych Km 1056/12). W pismach skierowanych do dłużnika wyraźnie wskazano, iż przedmiotem licytacji będzie nieruchomość, dla której Wydział Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w (...) prowadzi KW nr (...)i taka też nieruchomość była przedmiotem licytacji w postępowaniu prowadzonym pod sygn. I Co 1747/12.

Bez znaczenia dla oceny prawidłowości zaskarżonego rozstrzygnięcia pozostają również podnoszone przez skarżącego zasady współzycia społecznego. Jest to zarzut prawa materialnego, nie zaś prawa procesowego, które reguluje postępowanie egzekucyjne.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie. O czym orzeczono jak w sentencji postanowienia.

(...)

(...)

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)

-M. L.- (...)Banku (...);

(...)

-E. P.(...)Banku (...)(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)